

[Henning Rasmussen.]

ønsket at gå med til, fordi man dels ønsker klart at begrænse rådsmedlemmerne til de absolut vigtigste erhvervsorganisationer, dels ikke vil ændre det sigte, man har med rådets sammensætning, nemlig at det skal bestå af repræsentanter for ministeriet, for banker, for den økonomiske sagkundskab og for erhvervsorganisationerne.

Endelig er udvalgsflertallet enig om at foreslå, at det sekretariat, som rådet og formandskabet skal have, gøres mindre, end man havde tænkt sig oprindeligt, selv om det ikke efter det oprindelige forslag var særlig stort. Herved vil det i højere grad, end det oprindeligt var hensigten, være nødvendigt at overlade indsamling og bearbejdelse af materiale til andre. Jeg tror i øvrigt ikke, der er sket større skade herved. Jeg deler nemlig den almindelige opfattelse, at vi i det økonomiske sekretariat har et organ, der i høj grad er i stand til at løse denne opgave sammen med statistisk departement, erhvervsorganisationernes kontorer og andre. Men jeg er på den anden side klar over, at skal formandskabet kunne vinde den fornødne tillid og respekt rundt omkring, må det være uafhængigt både af regeringen, af dennes økonomiske sekretariat og af erhvervsorganisationerne, og derfor er et selvstændigt sekretariat en nødvendighed.

Så meget om udvalgsarbejdet og om ændringsforslagene. Om lovforslaget som helhed vil jeg gerne gentage, at det forslag, der nu ligger på tingets bord, er et forslag om et råd på 22 mand med et formandskab i spidsen, bestående af 3 nationaløkonomisk sagkyndige. Dette råd har repræsentanter for erhvervslivet, bankerne, regeringen og nationaløkonomisk sagkyndige, udvalgt af økonomiministeren. Hensigten med hele dette apparat er for det første at skaffe sig en uvildig, en objektiv vurdering af den økonomiske udvikling, bl. a. af udviklingen i priser, avancer, lønninger, indkomst, og formue. Det er endvidere hensigten at bringe de parter, der i økonomisk henseende

er afgørende, sammen til behandling og diskussion af disse fakta, og det er på den måde hensigten at skabe basis for en klar forståelse af den økonomiske situation for landet som helhed og for de enkelte erhvervsgræne.

Længere kan man ikke komme, og det skal man heller ikke kunne i et sådant arbejde. Det er derfor urigtigt, når det påstås, at man nu får et organ, der kommer til at stå over erhvervslivet, over organisationerne og over folketinget og regeringen. Det er derfor også urigtigt, når det påstås, at folketinget nu kan unddrage sig sit hovedansvar for den økonomiske udvikling. Det er der ikke den mindste mulighed for. Jeg synes derfor, at den tid, som de ærede medlemmer hr. Axel Kristensen og hr. Poul Møller under første behandling brugte til at skose regeringen for at ville unddrage sig ansvaret, kunne man helt have sparet.

Det er videre indvendt, at dette undersøgelses-, forsknings- og vurderingsarbejde kunne andre gøre; det kunne foregå under direkte ledelse af regeringen, nationalbanken eller eventuelt andre. Det kan det ikke, for disse organer, nationalbanken, og hvem man i øvrigt vil nævne, regeringen med, er ikke neutrale i folks opfattelse, og det er uhyre vigtigt for hele virksomheden, at den virkelig bliver regnet for at være neutral, at være objektiv.

Det er endvidere blevet sagt, at vor statistik og vor viden om den økonomiske udvikling er stor nok og god nok. Dette er blevet aflivet i udvalget ved ministeriets svar på spørgsmål herom, og jeg må også nok have lov at føje til, at den opfattelse, at vor viden om den økonomiske udvikling er stor nok, må være blevet grundigt aflivet af den sidste tids begivenheder og diskussioner om de økonomiske forhold her i landet. Selv af diskussionen i denne sal fremgår det, at man i allerhøjeste grad savner materiale om indkomst- og formueudviklingen så langt frem som muligt, vurderet af folk, hvis sagkundskab og objektivitet ingen betvivler. Jeg tror, det i alt fald ville have